

Roman "Naše more hrvatsko", autora Stjepana Šešelja, predstavljen u Opuzenu

hrsvijet.net/index.php/kultura/74-knjigozori/62883-roman-nase-more-hrvatsko-autora-stjepana-seselja-predstavljen-u-opuzenu

Robi

July 26, 2026

Roman za mladež (i ne samo za mladež) književnika Stjepana Šešelja predstavljena je i u Opuzenu, 22. srpnja, a knjigu su predstavili književnici: fra Miljenko Stojić, akad. Vinko Grubišić (Kanada), Hrvoje Barbir i dr. sc. Slobodan Prosperov Novak.

Akademik Vinko Grubišić naglasio je isprepletenost radnje i vremena u romanu, dvaju različitih ratova – Drugog svjetskog i obrambenog Domovinskog rata; kao i analizu Damira Pešorde u Pogovoru knjizi, o hibridnom romanu, u koju, relativno novonastalu književnu vrstu, djelo svrstava: „Svojevrсна originalnost Šešeljeva postupka jest u činjenici da on kao temelj novom raomanu uzima jedan svoj raniji roman za mladež, Kapetan Mikula Mali (1984.), pisan prema scenariju istoimenog filma Obrada Gluščevića. Dodano štivo u odnosu na ranije funkcionira po načelima kontrapunktualnosti i zrcalnosti istodobno. Zrcale se odnosi među likovima, dok se akcijom Kapetan Mikula Mali doima kao svojevrsni kontrapunkt novonapisanom djelu romana koji skupa s Kapetanom Mikulom Malim sačinjava novi roman Naše more hrvatsko.

U kontekstu definicije „hibridnog romana“ Slobodan Prosperov Novak da ona podrazumijeva još „radikalnija“ djela od Šešeljeva romana u kojima npr. ima i likovnih dodataka (crtanja), nekih marginalnih dodataka, fotografija itd., što je moguće dodati i ovoj knjizi u nekom od budućih izdanja. Ovaj roman povezivanjem djela i likova svrstava Šešelja uz njegove kolege književnike, a koji su se okušali i u književnosti za djecu i mlade

npr. Hrvoja Hitreca kojeg se trajno povezuje sa Smogovcima, Dubravka Jelačića Bužimskog s Letećim Martinom i Šešelja s Kapetanom Mikulom Malim. Osim toga, Prosperov Novak je kao iznimno važnu naglasio perspektivu koju u romanu prikazuje i opisuje autor, iz vremena i zbivanja 90-tih godina, što na općem i povijesnom planu nismo u cijelosti napravili, te nam se taj propust vraća poput bumeranga, kao društvu.

Fra Miljenko Stojić je veoma sveobuhvatno i zanimljivo prikazao pjesničko stvaralaštvo Stjepana Šešelja, njegove sabrane pjesme u pet knjiga, „povezane međusobno tako čvrsto kao suvremene karike lanca na nekim starim dverima“:

„Pjesnik se ne zameće stećcima niti opterećuje pomodnostima. On je čvrsto ukorijenjen u svoj zavičaj i svoju domovinu. Ali opet to nije neko mladenačko ili čak ino naricanje nad nečim oko nas. Svjestan je svoje odgovornosti i tu odgovornost rado nosi. Zna da nije samo jedinka koja je zatvorena u svoj mali svijet, nego i dio cjeline koja opet nije zatvorena u samu sebe već je otvorena prema vječnom, zvali to Bogom ili svemirom. Njegove pjesme prožete su ovakvim postavkama poput nekog starog zida prožetog određenom smjesom da ne bi nahrupila vlaga. Zrcalo su u kojemu se možemo i sami ogledati te izvući određene zaključke i za svoj hod prašnjavim ovozemaljskim stazama. Ne mislimo ovim govorom izreći da je Šešelj pjesnik ovoga ili onoga nadahnuća. On je jednostavno pjesnik. A u tim njegovim pjesmama zrcali se sve ono što su podneblje i život nanijeli u njegovu dušu ili u njegovo postojanje. Recimo jasno da je svjestan svoga hrvatskoga podrijetla, svjestan svoga katoličkog podrijetla, svjestan svoga neretvanskog podrijetla i da više ne nabrajamo. U svemu tomu kreće se lagano kao što se jegulja, koju često voli spominjati, kreće u vodama Neretve. Iz svega izrečenoga nije čudno da je svoju prvu zbirku pjesama nazvao Škrapa.“ (...)

D.V.